

Forbund eller Handelstraktater, afstaa nogen Del af Landet eller indgaa nogen Forpligtelse, som forandrer de bestaaende statsretlige Forhold". Her foreslaas altsaa indføjet i denne Grundlovsparagraf, at Rigsdagens Samtykke er nødvendigt til at erklære Krig eller slutte Fred. Tidsforholdene, som har foranlediget dette Ændringsforslag, er jo saa mægtige, at jeg ikke en Gang behøver at pege paa dem, for at det skal være klart for alle.

Punkt 4 foreslaar en ændret Affattelse af den nuværende Grundlovs § 22, saaledes at den kommer til at lyde: „Kongen kan opløse enten hele Rigsdagen eller en af dens Afdelinger. Opløses kun et af Tingene, naar Rigsdagen er samlet, skal det andet Tings Møder udsættes, indtil hele Rigsdagen igen træder sammen. Dette skal ske inden to Maaneder efter Opløsningen“. Det gaar altsaa ud paa at give den samme Ret til at opløse begge Rigsdagens Ting, som eksisterede før Grundloven af 5. Juni 1915, saaledes at man paa dette Punkt skulde vende tilbage til det, der var det danske Folk tilvante indtil den Tid.

Punkt 5 gaar ud paa at føre Grundlovens § 26's 1ste Punktum tilbage til den gamle Affattelse, saa det kommer til at lyde saaledes: „Kongen kan benaede og give Amnesti“. Denne Affattelse blev kun af sproglige Grunde forladt, fordi det ikke mentes ønskeligt at anvende det fremmede Ord Amnesti, men det viser sig meget vanskeligt at finde et dansk Ord, der paa tilstrækkelig fyldestgørende Maade kan erstatte dette Udtryk. Den Affattelse, der er anvendt i Grundloven af 5. Juni 1915, kommer i nogen Strid med den store Proceslov, idet denne sidste giver Øvrigheden Tilladelse til at frafalde Tiltale i visse Tilfælde, hvor ingen offentlig Interesse derved kan tilsidesættes, men Grundlovens nuværende Affattelse kunde forstaas saaledes, at en hvilken som helst Tiltale frafalden maatte forelægges for Kongen. Derfor er man fra alle Sider i Folketinget enedes om at vende tilbage til den gamle Affattelse, idet man ikke har ment, at Sprogrensningen burde gaa forud for Klarheden, men at man hellere maatte anvende et fremmed Ord end have en uklar Affattelse.

Punkt 6 foreslaar at nedsætte Valgretsaldere til Folketinget til 21 Aar og til Landstinget til 25 Aar. 21 Aars Valgretsaldere til Folketinget vil være overensstemmende med den Valgretsaldere, man har i de fleste andre Lande, navnlig ogsaa i Europas store, sejrende Lande, England, Frankrig o. s. v., og ligeledes i de Forenede Stater i Nordamerika; navnlig ligger det nær for os at faa samme Valgretsaldere, som man gennem lange, lange Tider har haft til Underhuset i England.

Punkt 7 gaar først ud paa at slette den nuværende Grundlov den bestemte Begrænsning af Antallet af Folketings- og Landstingsmedlemmer. Dernæst er der i Folketinget indsat en Bestemmelse om, at det kun skal være de folkevalgte Medlemmer af Lagtinget, der vælger Landstingsmanden for Færøerne, hvorved den sidste Rest af den privilegerede Valgret her i Landet forsvinder. Endvidere er der en Bestemmelse om, at de 18 landstingsvalgte Medlemmer skal vælges af det nyvalgte Landsting i Stedet for, som nu, af det afgaaende Landsting. Dette er nødvendigt af Hensyn til, at de Slesvigere, som stemmer sig ind i Danmark, ellers ikke vil faa den samme Indflydelse paa Landstingets Sammensætning som andre Danske. Det anbefaler sig ogsaa af andre Grunde, men denne turde være tilstrækkelig. Disse landstingsvalgte Medlemmer og deres Stedfortrædere skulde saa vælges paa 4 Aar og afgaa alle paa een Gang. Derved vil naas, at Landstinget kommer i den størst mulige Overensstemmelse med Vælgerne, hvilket dog enhver repræsentativ Forsamling maa ønske.

Endelig er der som et nyt Stykke IX indført en Bestemmelse, der lyder saaledes: „§ 93. Under i øvrigt lige Vilkaar nyder islandske Statsborgere i Henhold til Dansk-Islandsk Forbundslov de Rettigheder, som omhandles i §§ 17, 30, 31, 34 og 35 og er knyttede til dansk Indfødsret“. Der har været forhandlet med islandske Myndigheder om dette Spørgsmaal, og denne Bestemmelse er tiltraadt af dem, ligesom den er tiltraadt af alle Partier i det høje Folketing.

Jeg skal anbefale disse Ændringsforslag til det høje Tings Behandling. Forholdene ligger saaledes, at vi inden ret